

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek na dveh in vsak petek na štirih straneh.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 14. novembra 1919.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Za kaj se bomo odločili?

Obhajamo obletnico, kar je poginila stara Avstrija! Ne točimo solz za njo, saj nam ni bila skrbna mati, ampak huda mačeha, ki je imela za nas le palico in bič, medtem ko je na naše stroške pitala Nemce in Madžare. Slovani smo morali samo plačevati davke, služiti vojake, pri tem pa držati jezik za zobmi. Če je kak Sloven van zahteval svojih pravic, je moral v najtemnejšo ječo. Avstrija nas je hotela uničiti. Zato je začela krvavo vojno, ki je prinesla vsemu svetu, posebno pa nam Koroščem toliko nesreče. Nismo še pozabili, kaj so takoj ob začetku vojne delali avstrijski rabeljni z našo narodno duhovščino, z našim učiteljstvom in z zavednimi kmeti. Naše izobražene ljudi so metali v ječo, da bi mogli z zbeganim ljudstvom storiti, kar so hoteli. Zagrizeni nemškutarji so bili navadno oproščeni vojaške službe in so dobili povrh še kakšno prav mastno službo. Slovenci pa smo morali, čeprav smo bili bolelni in slabi, na fronto, umirat za svojo mačeho Avstrijo. Zastonj so bile vse prošnje za oprostitev; niti par dni dopusta mu niso privoščili. Dobil ga je le tedaj, če je njegova žena gotove gospode dobro namazala s putrom in špehom, ali pa če je podpisal vojno posojilo. Doma pa so pridno rekvirirali žito, mast, živino, sploh vse! Slovenec je smel le delati, le dajati, ust pa ni smel odpreti: saj ni smel niti govoriti niti jesti! Koroški Slovenec je moral iz tisočerihi ran krvaveti za tisto prokleta Avstrijo, ki ga je bila obsodila na smrt in ki je bila razbobljalna v svet: „Na Koroškem ni več Slovencev!“

A Bog je pravičen sodnik. Stare Avstrije ni več! Razbita leži na tleh. Uničili so jo njeni lastni grehi, njene lastne krivice, njeni kratkovidni ministri.

(Dalje prihodnjic.)

Dragi Korošci!

V dneh najhujše bolesti, ko je krvavelo moje srce, ker sem izgubila tako dobrega in blagega sina, me je tolažila zavest, da čutite in trpite z mano tudi Vi, dragi Korošci. Ne morem se zahvaljevati vsakemu posebe, zato se Vam zahvaljujem vsem skupaj, od prvih voditeljev naroda pa do zadnjega vaščana, za Vaš trud in Vašo požrtvovalnost. Storili ste vse, kar je bilo v Vaši moči, da je bila njegova zadnja pot k meni tako veličastno lepa.

Prosim Boga, da bi mi še dal moč, da bi videla Vas, da bi videla zemljo, katero je moj sin tako ljubil, za katero je umrl.

V zatonu mojega življenja me bo tolažila zavest, da tudi Vi ne boste

nikdar pozabili mojega sina, ki je dal življenje za osvoboditev tužnega Korošana.

Šent Jurij ob juž. železnici, 7. novembra 1919. Nežka Malgaj.

Koroška deželna vlada pobegnila v Volšperk.

Svoj čas smo poročali, da se je koroška deželna vlada preselila iz Št. Vida v Volšperk. Zakaj je to storila, tega takrat nismo mogli izvedeti. Te dni pa se je vrnil iz avstrijskega ujetništva g. župnik Fajnik. Šele od njega smo izvedeli, da so se v Metniški in Krški dolini kmetje uprli (spuntali), in sicer zaradi rekvizicij. Koroška deželna vlada se je ustrašila razkačenih kmetov in je pobegnila v Volšperk.

Povest o malopridnem otroku.

Neka gospa je imela malopridnega otroka. Nekoč gre z njim na sprehod. Imel je lepe nove čeveljčke, zametno obleko, in tudi sicer je bil načičkan. Naenkrat si zmisli: „Mama, daj mi cukra!“ „Doma ga dobiš“ ga pomirja mati. Trmoglavček pa začne kričati: „Daj mi cukra, ali pa stopim v blato!“ In ker mu mati ni mogla takoj izpolniti njegove želje, skoči deček z obema nogama v velik kup blata, ki je stal tik ob potu, tako da

Povest o čudnem detetu.

Živela je nekoč mati, ki se je strašno pregrešila. Zato jo je Bog kaznoval, da je dobila dete, ki je bilo tako čudno, da so ga ljudje prihajali gledat od blizu in daleč. Dete je bilo namreč zelo majhno in slabotno, imelo pa je tako velikansko glavo, da se tudi najstarejše ženice niso spominjale, da bi bile že kdaj videle kaj takega. In bolj ko je dete rastlo, bolj je rastla tudi njegova glava. Usta so bila kakor nenasitno žrelo. In dete je jedlo in jedlo, trebuh se je grozno širil, roke pa so ostale tanke in drobne, noge pa tako šibke in slabe, da dete ni moglo hoditi. Klicali so razne zdravnike, pa nobeden ni mogel pomagati detetu; vsak je zamišljen odhajal, majal z glavo in si mislil: „Za to dete ni zdravila, ker ima vodeno glavo (Wasserkopf) moralo bo umreti!“

In res, nekega deževnega dne, ko se je vreme držalo posebno kisló, je

ubogo dete izdihnilo svojo dušo. Pa so zopet prišli zdravniki in so razrezali to čudno mrtvo dete. Telo je tehtalo le 6 kg, in od teh samo glava 3 kg.

Pogledali pa so v stoletno pratiko in tam je stalo, da se bo tega in tega leta rodilo dete kot kazen za velike grehe svoje matere in bo živelo sebi in drugim v nadlego, dokler ne bo žalostno poginilo. Temu detetu pa bo ime — Nemška Avstrija.

Neki pobožni puščavnik pa je pripisal v pratiko še to-le razlago:

Stara Avstrija je bila velika grešnica. Zato bo morala njena hčerka postati taka pokveka. Štela bo 6 milijonov ljudi, a od teh jih bo živelo samo na Dunaju in drugih večjih mestih 3 milijone. Zato pa bo vladala v Avstriji vedno lakota, ker je preveč takih ljudi, ki samo jedo, premalo pa takih, ki bi skrbeli za vsakdanji kruh. Zato pa bo Nemška Avstrija, ki se je rodila v grehu, tudi žalostno poginila.

Iz Voberskih gor.

*Pri peči že sedimo, glasno zdihujemo;
Kaj bomo jedli, pili, zdaj premišljujemo.
Štrufej in pa naš Tonče za puške sla
prosila,*

*Ker pet že dolgih mesecev, na lovu nista
bila.*

*Mi pa smo slabe volje,
Ker sneg je pal na polje.
Vse žito še je zunaj in zelje in krompir;
Da nič ne bo pijače, to je šele hudir!*

*In lačna nemška republika
Pošilja k nam zdaj boljše vika.
Ta boljše vika, to ti je kunde:
Povsod raznaša „Schicksalstunde“.*

*Zelene tiste bukve, male,
Le osla bi na led speljale.
Kdo kruh odnaša in meso,
To zdaj šele spoznali smo.
Ponoči on prihaja le
Tu sem u Voberske gore.
V pest ko bomo ga dobili,
Mu bučo bomo razdrobili.*

je brozga v debelih curkih brizgnila ne le po otroku, temveč tudi po materi.

Temu malopridnežu so podobni vsi tisti, ki zahtevajo v svoji nepotrpežljivosti in trmi od majke Jugoslavije to, česar trenutno ne more dati, in pri tem s svojim umazanim jezikom blatijo sebe in domovino.

Jugoslavija največja dobrotnica Avstrije.

Na Dunaju so v ministerstvu za prehrano izračunali, da Avstrija sama sebe ne more preživljati delj kot 3 mesece v letu, ako bi rekvirirali ves živež v državi. Torej mora Avstrija 9 mesecev v letu dobivati živež od drugod. Antanta ji pošilja živež le še v majhni meri, ker Avstrija nima več s čim plačevati. Zlato in druge vrednosti, vse je šlo že izven države za bori kosček kruha. Gozdovi, rudokopi in celo vodne sile so zarubljene od antante. Sedaj prodaja država dunajske spomenike in muzeje, da se z največjo silo preživlja od dne do dne. Lakota in beda pa postaja posebno na Dunaju vedno hujša in hujša. V tej stiski ji je priskočila Jugoslavija na pomoč. Če Dunajčan sliši ime Jugoslavija, mu zažari obraz, ker edino od Jugoslavije upa rešitve. Tako sodi Dunaj o Jugoslaviji, pri nas pa se še zmeraj dobe ljudje, ki mislijo, da bodo našli v Avstriji deveta nebesa!

Gospodarske novice.

Sladkor.

Naša država je dovolila, da se izvozi iz naše države na Češko 1100 vagonov moke in večje množine pšenice, za kar nam bodo Čehi dali 900 vagonov sladkorja.

Pomanjkanje kuriva na Dunaju.

Na Dunaju morajo ljudje strašno zmrzovati, ker ni premoga. Mestna občina je morala razdeliti med prebivalstvo drva, ki so bila pripravljena za najhujšo silo.

Vlaki zopet vozijo.

Na južni železnici vozijo vlaki zopet kakor pred 28. oktobrom. Upati je, da bomo v najkrajšem času zopet preskrbljeni z moko in drugimi potrebščinami, katerih nam je zdaj primanjkovalo.

Oddaja žita v Avstriji.

„Freie Stimen“ poročajo, da se je doslej izterjalo v avstrijskem delu Koroške 1463 centov žita. Iz drugih dežel so dobili 407 centov moke. Prebivalstvo pa potrebuje vsak teden 4400 centov moke. Torej manjka vsak teden 2530 centov. Oglejte si nekoliko te številke! Imejte vendar usmiljenje z ubogimi Celovčani in nikar preveč ne jejte! Šparajte žito in druga živila! Glasujte za Avstrijo, morebiti se Vam posreči, priskočiti na pomoč sestradanim Celovčanom!

Širite povsod „Korošca“!

Dopisi.

Bistrica v Rožu. Odkar so Jugoslovani zasedli naše kraje, nimamo pri nas stalnega zdravnika: Prejšnji zdravnik dr. Klimpacher je zbežal v Avstrijo, ker je imel preveč kosmato vest. On se je namreč največ trudil, da se je sestavila tukaj alarmkompanija, ki je spravila več dobrih Slovencev v nesrečo. Sploh se je raje pečal s politiko proti Slovencem, kakor pa da bi bil obiskoval bolnike. Ker pa ne moremo biti brez zdravnika, prosimo deželno vlado v Ljubljani in Narodni svet za Koroško, naj se takoj razpiše tukajšnje zdravniško mesto.

Branča vas v Rožu. Namesto na Bistrici imamo zdaj pošto v Podgorjah v Rožu. Daljava je približno enaka, poštni sel prihaja vsak dan kakor prej, a reči moramo, da smo prej dobivali pošto bolj redno. Zgodi se, da kdo zaporedoma ne dobi dveh, treh številčkov časopisa, potem pa vse naenkrat. Enkrat nič branja, potem preveč naenkrat. Ker pušča sel vse v eni hiši, zdaj v tej, zdaj v drugi, človek ne ve, kje naj bi iskal svojo pošto. Pošta leži kje dneve in dneve, in to in ono se sploh izgubi. Mi bi želeli, da dobimo svojo pošto na dom, ali da bi vsaj vedeli, kje jo imamo iskati. Kakor se govori, dobimo tudi poštni nabiralnik. Razume se, da ga je treba napraviti ob cesti. — Griža v naši vasi ponehuje. Hudo nas je obiskala: pobrala je štiri bolnike, kot najzadnje staro Kržejevo mater, poleg nje še tudi že priletno Bistрово Uršo, a tudi dva mlada fanta, Bistrovega Petra in Baštejevega Pavleta. N. p. v. m. — Zadnji čas se jih je v našo župnijo več vrnilo iz laškega ujetništva. Bodite nam vsi skupaj pristrčno pozdravljeni! Vsi pripovedujejo o silnem trpljenju in pomanjkanju, ki so ga morali pretrpeti v ujetništvu. Lah se je izkazal kot največjega hinavca! Najprej je Jugoslovane sprejemal kot zaveznike, potem jih je pa najbolj zatiral! Samo v enem taborišču je pomrlo 17.000 Jugoslovanov. Italijani postopajo z ubogimi ujetniki nečloveško in barbarško, popolnoma brez usmiljenja in brez srca! In ne pustijo jih domov, četudi mnogi izgledajo kot bi vstali iz grobov. In začenja se nova zima. Koliko jih bo še pomrlo, če ne pride pomoč! Ujetniki, ki so se vrnil, pripovedujejo, da Lah sami trpe pomanjkanje. Samo zasedene kraje stare Avstrije zalagajo z vsem v izobilju. Hočejo jih preslepiti, kako dobro je v Italiji. A Italijan, ki z ubogimi ujetniki nima nobenega usmiljenja, ga tudi z njimi ne bo imel, ko bodo trdno v njegovih krempljih. Poznati je treba te tiče! — Lov, ki ga je imel prej neki celovški gospod v najemu, so vzeli zdaj domačini sami v najem. A zdaj je začel ta celovški gospod groziti. Seveda nam njegove grožnje ne morejo do živega. A dobro vemo, kako bi nas zopet sekirali in stiskali na vseh koncih in krajih, če bi še kdaj prišli pod Nem. Avstrijo. Toda ti časi so minuli in si jih ne želimo več nazaj.

Šmihel pri Pliberku. V nedeljo 9. t. m. je priredil telovadni odsek šmihelskega izobraževalnega društva dve burki: „Zamujeni vlak“ in „Vječi“. Igrali so samo domači fantje, in čeprav so nastopili

prvič, vendar z jako dobrim uspehom. Po igri se je vršila tombola, katera je nudila gostom obilo zabave. Vsem onim, ki so z darovi omogočili naš prvi nastop, se tem potim prav iskreno zahvaljujemo; posebno se zahvaljujemo g. Božiču za njegov govor.

Kazaze. Zborovanje čebelarske podružnice se je prav dobro obneslo. Dne 19. okt. smo imeli čebelarski tečaj, h kateremu se je zbralo polno mladih in starih čebelarjev, G. Okorn nam je predaval o pomenu umne čebeloreje. Razkazal je različne panje, tudi nove A. Z. Končno se je pričela zanimiva debata o izboljšanju navadnih kmečkih panjev itd. Želimo, da bi imeli večkrat kaj sličnega.

Kazaze. Z veseljem mora človek opazovati življenje med našim ljudstvom, odkar je postalo prosto v lepi, mladi Jugoslaviji. V enem mesecu smo imeli kar 2 prireditvi. Pri zadnji, ki jo je priredilo naše pevsko društvo, smo opazili veliko občinstva in v naše veselje tudi take, ki so nas do sedaj gledali le od strani. Uvideli so sami, da smo vsi enaki in da se lepo razumemo. Zato kličemo onim, ki še žive v zaslijepljenosti, na veselo svidenje ob drugih sličnih prireditvah.

Škocijan v Podjuni. Dne 20. oktobra smo praznovali tu redko slavlje. V občeznani, narodno zavedni družini gospoda župana Piceja so obhajali dvojno poroko. Gdč. Anica Picejeva se je poročila z g. gozdarjem Luko Otičem, njen brat g. Janko pa z gospo Ljudmilo Vank. Poročil jih je brat g. Otiča, gospod Honjec, župnik na Koprivni. Škocijanski pevski zbor je v nedeljo zvečer priredil novoporočencem podoknico z bakljado. Pri tej priliki moramo omeniti, da je ta družina največ trpela, ko je pridrla nemška druhal v Škocijan. Gospod Picej, ki je že 28 let župan, je moral bežati; gdč. Anico pa so Nemci mučiti, kolikor so le mogli. Pokradli so jim prav vse, tako da niso imeli niti najpotrebnejših stvari. Novoporočencem kličemo še enkrat: Bilo srečno!

Jadovce pri Grabštanju. Od vojske najhujše prizadeta je v naši vasi Hertlinova hiša. Sin Jakob, ki bi moral prevzeti gospodarstvo, je padel v Galiciji 20. oktobra 1914. Drugi sin, Valentin p. d. Knap, v Št. Petru, oče sedmerih nedoraslih otrok, se pogreša od januarja 1915. Hartlinovega očeta je 4. junija t. l. na polju zadel v glavo kos granate, ki je eksplodirala 5 korakov pred njim. Bil je takoj mrtev. Na Vseh svetnikov dan smo pa ob veliki udeležbi spremljali mater k zadnjemu počitku. Odšla je za sinom in možem v večnost. Hudo prizadeti družini in sorodnikom naše sožalje!

Grabštanj. Dobili smo novega okrožnega zdravnika g. Dr. Hrušaka, ki ordinira sedaj vsak dan v župnišču v Grabštanju.

Metlova. Predragi Korošec! Čitamo te z velikim zanimanjem, tako da je naročena nate skoraj vsaka hiša. Po dolgih letih smo tudi mi oživeli. Imeli smo prvo ljudsko veselico, ki je nad vse dobro uspela. Naši pevci in igralci so pokazali, da znajo izborno rešiti svojo nalogo. Nikoli še ni videala naša

vas tolike udeležbe, kakor tisto nedeljo. Saj je bilo navzočih okrog 400 ljudi.

Guštanj. Dne 24. okt. smo prepe-
ljali zemске ostanke pokojnega Malgaja
v Sv. Jurij ob južni železnici. Truplo, ki
je že 6 mesecev počivalo v zemlji, smo
23. okt. prenesli v cerkev Sv. Antona,
kjer so stražili rakev celo noč vojaki
Malgajeva oddelka in guštanjski Sokol.
Drugi dan se je brala maša zadušnica.
Dr. Rozman je s svojim govorom ganil
poslušalce tako, da ni jedno oko ni
ostalo suho. Ob 14. uri se je sprevod
začel pomikati proti Dravogradu. V trgu
so se od pokojnika poslovili g. gerent
Lečnik, g. Oset in g. Rajko Kotnik. V
imenu občine Št. Jurij se je Korošcem
za sočutje zahvalil g. Drogenik. Pri spre-
vodu so bile polnoštevilno zastopane
vojaške in civilne oblasti, duhovščina,
požarna bramba, Malgajev oddelek, te-
lovadna društva, šolska mladina, urad-
ništvo in delavstvo jeklarne ter mnogo
občinstva. Tudi v Sp. Dravogradu so se
govorniki in pevci poslavljali od mrtvega
junaka. Drugi dan se je truplo odpe-
ljalo po savinski železnici proti Celju.
Na vseh postajah venci, govori, žalo-
stinke. Najiskreneje je bilo slovo tam,
kjer so zapeli kmetska dekleta in fantje.
V Celju se je tisočera množica klanjala
mrtvemu junaku. Dne 26. so prepeljali
truplo s 3 pari konj v Št. Jurij in ga
tam oddali tamošnjemu odboru, da ga
pokoplje v domači grudi. Z iskrenimi,
globokimi besedami je g. Rajko Kotnik
nagovoril pokojnikovo mater in rojake.
Ob odprtem grobu je še g. general
Maister govoril v slovo Malgaju, ki ni
mrtev, ker njegove ideje žive in bodo
živele, dokler bo živel slovenski rod.
Posebno pa bode živel med nami Ko-
rošci. Popoldan se je na Malgajevi
rojstni hiši odkrila spominska plošča.

Bistrica v Rožu. V naši občini
je enajst gostiln, pa niti ena ni naročena
na kak slovenski list. Gostilničarji naj-
brže mislijo, da pridejo naši kraji še
kdaj pod Avstrijo. (Da bi gostilničarji
kaj takega mislili, se nam ne zdi verjetno;
tako neumni vendar niso. Bolj verjetno
se nam zdi, da iz lenobe ali pa skoposti
ne naročajo slovenskih listov. Sramota
pa je za vsakega Slovenca, če zahaja
v take gostilne! — Opom. ured.)

Iz vobrskih gor. V jedni zadnjih
številkih „Korošca“ se je v odprtem pismu
povedalo J. Glančniku v Sv. Štefanu, kar
nam kmetom leži na srcu. Pozabilo se
je samo omeniti glavnega Glančnikovega
pomagača trgovca Moraka iz Kleč, ki se
je, ko je bil še folksverovec, obnašal
Slovencem napram ne kakor omikan
človek, ampak kakor kakšna zverina.
Morak pa ni morda samo surov in ne-
otesan, ampak tudi zleht človek, kar kaže
slededeči slučaj;

Ko je izdal g. general Maister
razglas, naj se vsi begunci vrnejo, je
šel Slovenec F. z dovoljenjem avstrijske
oblasti v Nemško Avstrijo, da
povabi nazaj sorodnike posestnika
Glančnika. Morak je zagledal Slovenca
F. in ga takoj naznanil nemškemu orož-
nikom, nakar ga je nemška deželna
sodnija v Brežah obsodila, čeravno je
bil popolnoma nedolžen, zaradi vo-
hunstva na 6 mesecev ječe. F. je ob-
sedel svojo kazen v Karkavu pri
Gradcu.

Vprašamo vas, če je mogoča večja
lumparija, kakor jo ima ta malopridni
Morak na vesti. Radovedni smo, kaj
poreče k temu Glančnik? (Opomba
uredništva: Glančnik nič ne poreče,
ker gliha skup štriha. — Gospoda F.
pa prav nujno prosimo, da nam pošlje
natančno poročilo.)

Dnevne novice.

**Ker je stavec zbolel, drugega
pa zaradi štrajka tiskarjev na mo-
remo dobiti, izide prihodnja številka
še v petek.**

Lakota na Gornjem Štajerskem.
Neka družina, ki se je pripeljala dne
27. okt. iz Ljubna (Leoben), pripove-
duje, da je tam velik glad, da dobi
vsaka oseba na teden samo eno os-
minko bele moke in ¼ kg mesa. Zato
pa je v Ljubnem strašno razširjena
griža, tako da pokopljejo vsak dan
po 4 do 6 mrličev.

Grabštanj. Na praznik vseh svet-
nikov popoldne se je pomikal od Brez-
nikove hiše v Draži vasi dolg mrtvaški
sprevod. K zadnjemu počitku so peljali
Breznikovega Pavleja, ki si je v vojski
nakopal smrtno bolezen. Včetrtek 30. okt.
je izdihnil svojo blago dušo v 29. letu
starosti. Ena se Tebi je želja spolnila,
v zemlji domači da truplo leži.

Lipa pri Rudi. Dne 9. t. m. je umrl
tu po dolgi in mučni bolezni Franc Ro-
senzopf. Kako so ga vsi spoštovali in
ljubili, je pokazal njegov pogreb. Raj-
nika so spremljali na zadnjem potu ob-
činski svet, šolska mladina z učiteljstvom
in velika množica drugih ljudi. Na grobu
so mu cerkvene pevke zapele lepo ža-
lostinko. Umrli je bil vedno zaveden
Slovenec. Blag mu bodi spomin!

Mali Št. Vid. Na našo mejo je
prišla avstrijska „Flüchtlingssalarnikom-
pagnie“. Vsaka hiša je dobila po 3 do
5 teh lačenbergerjev. Avstrijski kmetje
so seveda jako „zadovoljni“ z njimi, saj
jim morajo dajati vso hrano in kar še
potrebujejo. Potem naj se pa kdo čudi,
če avstrijski kmetje zahtevajo, da bi
prišli pod Jugoslavijo!

Potres. V Italiji je bil te dni zopet
potres, ki je napravil precej škode.

Velikovec. V nedeljo, 16. t. m. se
vrši ob 3. uri popoldne v prostorih „Na-
rodne čitalnice v Velikovcu“ shod žen-
stva iz Velikovca in okolice. Gre za
ustanovitev ženske organizacije.

Politične novice.

Čehi potrdili mirovno pogodbo.

Narodna skupščina (parlament) v
Pragi je potrdil mirovno pogodbo.

Naše meje.

Ker naša država ni bila zadovo-
ljna z mejami, katere ji je določila
mirovna konferenca, se bodo v Parizu
še enkrat posvetovali o naših mejah.
Gre za Baranjo. Našemu zastopniku
v Parizu so francoski in angleški
državniki (diplomati) priznali, da so
naše zahteve upravičene.

Nemiri v Aleksandriji.

Listi poročajo, da so se vršili v
Aleksandriji veliki nemiri. Moralo je
nastopiti vojaštvo in napraviti mir.

**Obletnica premirja na Angle-
škem.**

Angleški kralj je zaukazal, da
mora 11. t. m. ob 11. uri v spomin
na sklenjeno premirje za 2 minuti
prenehati vsako delo in sploh vsako
gibanje; celo vlaki se morajo za 2
minuti ustaviti.

Papež priznal našo državo.

Papež je priznal državo SHS.
Politiki pričakujejo, da bo to dobro
vplivalo na italijansko vlado, ki nam
je doslej hotela vedno nagajati.

Posvetovanja v Belgradu.

V Belgradu so se te dni vršila
važna posvetovanja med regentom
Aleksandrom in ministri ter drugimi
politiki.

Naš parlament.

Iz Belgrada se poroča, da bo par-
lament sklican najbrže 18. t. m.

Nemiri v Istriji

V Istri, zlasti v okolici Pazina
in Poreča je prišlo do spopadov med
jugoslovanskim prebivalstvom in itali-
janskim vojaštvom. Tudi koroški Nemci
so že do grla siti italijanskih vojakov.
Za vse to pa se celovski gospodje
prav nič ne zmenijo, ampak so celo
prosili mirovno konferenco, naj bi
tudi v naše kraje poslala italijanske
čete. Saj bi jih morali rediti naši
kmetje, ne pa celovška gospoda!

Naše prireditve.

Hodiše. V nedeljo dne 16. t. m. obha-
jamo tu obletnico obstanka Jugoslavije. Ob
8. uri bo cerkvena slavnost, ob 15. uri pa
slavnostna prireditev izobraževalnega društva
„Zvezda“, in sicer v prostorih hotela „Ob
jezeru“ v Ribnici. Vzpored je zelo bogat in
zanimiv. Uprizorili se bosta tudi igri „Gospa
Kordula“ in „Sokratov god“. Del čistega do-
bička je namenjen pogorelcem v Ravneh.

V nedeljo dne 16. t. m. priredi krajevni
odbor Narodnega sveta za Koroško v **Šent
Petru na Vašinjah** javen shod, združen s
kratko veselico. Za mnogoštevilen obisk se
priporoča odbor.

Velikovškemu ženstvu.

Na poziv „Narodnega sveta
za Koroško“ prosim ženstvo iz Ve-
likovca in bližnje okolice, naj se brez
razlike narodnosti, stanu itd. v nedeljo
16. t. m. ob 3. uri popoldne zanesljivo
polnoštevilno udeleži sestanka, ki se vrši
v prostorih Narodne čitalnice v
Velikovcu. Ustanoviti si hoče-
mo svojo organizacijo. Če po
nekaterih vaseh so ženske organizacije,
le velikovško ženstvo spi spanje pravič-
nega. Pridite torej vse, da rešimo svojo
čast!
Alojzija Modic.

Za kratek čas.

Iz Celovca prihaja!

Gost: Gospodična, prosim račun! Imam juho, goveje meso z dvema prikuhama, pečenko s saiato, močnato jed, pet zemelj in četrť vina.

Natakarica: Oh, gospod, kako ste bili lačni!

Gost. Temu se ne smete čuditi, gospodična; pomisliti morate, da prihajam iz Celovca!

V Celovcu.

Foltej: Veš kaj, Mihej, bil sem te dni v Celovcu „za zidom“, pa sem slišal, kako so trije gospodje zabavljali čez Jugoslavijo.

Mihej: Kaj so pa rekli?

Foltej: Tega pa ne vem. Tako jim je namreč krulilo po želodcu, da jih nisem mogel prav razumeti.

Podpirajte naše študente!

V Kranju študira letos 29 koroških študentov. Stanovanje in hrano imajo v „Koroškem konviktu“, ki se je z velikimi težavami priredil. zanje Pri sedanji draginje stanejo oprava, kurjava in prehrana ogromne stroške, katerih dijaki s svojimi letnimi prispevki ne morejo kriti.

Zato se obračamo na prijatelje našega deštva, na hranilnice in posojilnice, izobraževalna društva in na zastopnike občin, da z denarnimi podporami pomagajo nam kriti stroške za vzdrževanje „Koroškega konvikta“. Pošiljajte „koroškemu konviktu“ svoj dijaški dar. Olajšali nam boste težko skrb, kako v teh trdih časih naše dijake z vsem potrebnim preskrbovati. Hvaležni Vam bomo za vsako denarno podporo!

Vodstvo; „Koroškega konvikta“, Kranj. Slovenija.

Razglas.

Na naše posredovanje, da se koroškimi invalidom omogoči in kolikor mogoče clajša izvršitev nadpregleda (superarbitracije), je komanda Dravske divizijske oblasti odredila sledeče:

Mariborska pukovska okružna komanda prevzame velikovski okraj in odpošlje nadpregledno komisijo vsaj vsakih 14 dni v Velikovec in po potrebi tudi v druge kraje velikovškega okrožja.

Ljubljanska pukovska okružna komanda prevzame boroveljski okraj ter izvršuje nadpregled v tem teritoriju v istem smislu kakor mariborska pukovske okružna komada.

Gledé sestave nadpregledne komisije, kakor tudi o vseh ostalih podrobnostih naj pukovske okružne komande takoj ukrenejo vse potrebno, tako da bo počelo uradovanje komisije vsaj že sredi meseca novembra t. l.

Komandant: general Smiljanič I. r.

Razglas.

Z dnem 15. novembra 1919 se izloči poštna nabiralnica Suha iz okoliša poštne urada Libeliče, kateremu je bila do sedaj začasno pridružena, in se prideli zopet okolišu poštne urada Labod.

Izjava.

Podpisanec priznavam, da se gospod nadučitelj Ciril Vizjak ni nikdar o meni žaljivo izrazil.

Velikovec, dne 7. nov. 1919.

Mihael Feinig.

Koroški oče in koroška mati, sta že naročila svojim otrokom priljubljeni mladinski list „Mlado Jugoslavijo“?

Prošnja.

Narodni svet za Koroško potrebuje po en izvod od vsake številke „Jugoslovanškega Korotana“, ki sta ga izdajala nadporočnik Malgaj in Srečko Puncer. Prosimo torej rodoljube, naj nam odstopijo po en izvod od vsake številke za držav. licejsko knjižnico v Ljubljani. Narodni svet za Koroško.

Trgovci in gostilničarji, pozor!

Vsled opustitve zaloge vina prodajamo

STARO VINO

letnika 1917, pristno, izborne kakovosti po zelo nizkih cenah.

Gospodarska družba za nakup in prodajo

d. z. o. z.

Podružnica Sinča vas.

Prodajam železje,

in sicer železnih plošč 20X50 cm, 7 do 10 mm, železje v palicah 2 do 3 m dolgih, 10 mm ter železne žice 5 do 10 mm.

Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Prodajo in nakup posestev posreduje odvetniška pisarna v Velikovcu. Fran Kandare.

Trgovci, pozor!

Dospela je velika izbira

manufakture.

V zalogi imava tudi vse vrste pletenine, drobnine in galanterije ter opozarjava zlasti na veliko izbiro čipk, vezanja, svilenih in baržunaštih trakov, raznovrstnih ovratnic, črnega in belega traku (Köpper), toaletnega mila, roženih glavnikov vseh vrst in velikosti ter vse vrste blaga, spadajočega v to stroko. — Priporočava se

Gaspari & Faninger - Maribor

Tegetthofova ulica 48

prva hiša na levi strani od glavnega kolodvora.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

➔ kupi ➔

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

d. z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Išče se **služkinja** v letih 25 do 30 za malo obitelj v Prevaljah k majhnemu otroku, ki je izvežbana v kuhanju ter zmožna sama voditi gospodinjstvo. Naslov in pogoje pove uredništvo „Korošca“.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavih v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20/50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpušcaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Roman-cement

razpošilja v celih vagonih

Josip Osolin, Laško, Spod. Štajersko.

Za gospodinjo želi priti izobrazena starejša gospa, ki je dobra kuharica in zna voditi gospodinjstvo. Sla bi tudi h kakemu gospodu, ki ima otroke. Naslov pod „Gospodinja“, Velikovec, poštno ležeče.

Odvetnik

dr. Viktor Sušnik

naznanja, da je otvoril svojo pisarno v Pliberku, Guštanjska cesta št. 7.